

Høringssvar vedrørende bekendtgørelse om etablering af Vestgrønlands Nationalpark

Inuit Circumpolar Council (ICC) Kalaallit Nunaat takker for muligheden for at afgive høringssvar vedrørende bekendtgørelsen om etablering af Vestgrønlands Nationalpark.

Indledningsvis bemærkes det, at udkastet til bekendtgørelsen og den foreløbige konsekvensanalyse har fokus på lokal og lokal viden, men i mindre grad på Inuit og oprindelige folks viden. Da størstedelen af befolkningen i Grønland er Inuit, og Naalakkersuisut internationalt har engageret sig i oprindelige folks rettigheder og viden, bør dette også afspejles tydeligt nationalt. Det anbefales derfor, at oprindelig viden systematisk indarbejdes i beslutningsgrundlaget, herunder i bestemmelser om vidensgrundlag og forvaltningsplaner.

ICC påpeger desuden en risiko ved forsknings- og overvågningsaktiviteter, hvis Inuit ikke inddrages tilstrækkeligt. Sådanne aktiviteter kan påvirke adgang til land, føde og indsamling. Det fremhæves som vigtigt, at brugere af området inddrages i planlægning og godkendelse af aktiviteter, og det anbefales at forlænge underretningsperioden til 30 dage for at sikre reel inddragelse.

Det bemærkes, at "traditionel brug" i forslaget primært omfatter jagt og fiskeri, men at begrebet bør udvides til også at omfatte indsamling af bær og planter for at afspejle helheden i Inuit traditionel brug af området.

Der efterlyses også klarhed i bestemmelsen om, at strengere naturbeskyttelsesregler går forud, da det er uklart, om dette kan forstås som, at naturbeskyttelse går forud for oprindelige folks rettigheder.

Vedrørende organiseringen anbefales det, at styringsgruppen for nationalparken enten sikrer repræsentation, der afspejler Inuit, eller at der udpeges en fast repræsentant for Inuit.

ICC støtter erhvervsturisme i området, især når den prioriterer lokale og Inuit-ejede virksomheder og ikke hindrer adgang til land, jagt og fiskeri. Samtidig fremhæves behovet for klare og bindende regler for krydstogtoperatører.

Der peges på en model fra Nunavut, hvor Inuit ansættes som parkvogtere (Nauttiqsuqtiit), og det anbefales at undersøge lignende muligheder i Grønland som en del af en Inuit-ledet forvaltningsmodel.

Endvidere udtrykkes bekymring om undtagelsesbestemmelser, hvor aktiviteter kan tillades af hensyn til videnskab eller væsentlige samfundsinteresser. Det efterlyses, hvordan sådanne vurderinger konkret foretages, særligt i lyset af de sårbare arktiske økosystemer.

Afslutningsvis vurderes det positivt, at nationalparken giver mulighed for fortsat traditionel brug og udvikling af erhvervsturisme til fordel for lokale og Inuit. Det understreges dog, at det fortsat er afgørende at styrke Inuit rettigheder og oprindelig viden samt undgå unødigt restriktive regler for Inuit sammenlignet med andre brugere af området.